

SVT

DEBRECENI BOGLÁRKA

Pusi engedett Menyétnek. Mivel hitt abban, hogy a lelkek újra és újra leszületnek, hogy kijavítsák az előző életekben elkövetett hibáikat és levezekeljék bűneiket, felcsigázták a Spirituális Választerápiában rejlő lehetőségek. Menyét figyelmeztette, bár a terápia célja megtalálni a régmúltban elszenvedett sérüléseket, korlátozó elképzeléseket, melyek egészségügyi, lelki problémákként, embertársi konfliktusokként jelentkeznek, fóbiákat, függőségeket okozhatnak, valamint támogató eszméssel helyettesíteni a negatív beidegződéseket, megtisztítva a testet és a szellemet, bizonyos kérdések feszegetése nem várt következményekkel járhat, ezáltal a kiváltó okok mibenlétét nem ajánlatos felfedni, csak ha feltétlenül szükséges a személyiségfejlődés szempontjából. Pusi megértette, amit mondott, de tisztában volt azzal, hogy kíváncsiságát ily módon nem elégítheti ki, ugyanis természetéből adódóan képtelen kezelni a helyzeteket, amennyiben nem ismeri pontosan a szitut, nem véletlenül lett oknyomozó riporter. Nyugtalanná vált, azt tervezgette a kocsiban a hazafelé vezető úton, miként fog együttműködni felettes énjével, hogy megnyissa az információs csatornát, képtelen volt Menyétre figyelni, aki vadmalacokról, borókabogyókról áradozott, valami áfonyadzsemet is emlegetett, talán a karácsonyi vacsorán agyalt. Miután leparkoltak, Menyét kipanaszkodta magát a hangzavar miatt, amihez, habár rendszeresen látogatta Pusit, nem tudott hozzászokni, kertvárosi környezetben élt tinédzserkora óta, a teniszlabdák pattogását hallgatta naphosszat meg a madarak csicsergését, nem a csimák visítózását, a lepukkant vasasladák köhögését vagy a lakótelepi vasajtók

nyikorgását, leültek az étkezőasztal mellé. Menyét kivette a táskájából a lefűzős mappát, egy bársonytasakból ingát varázsolt elő. A pendulumot egy ribizliszem méretű rózsaszín üvegyöngynél fogva tartotta, a lánc végén ék alakú, zöld berill ragyogott, a végtelen türelem, a feltétel nélküli szerelem féldrágaköve. A smaragd erősíti a spirituális látást, megsemmisíti a negatív energiákat, összhangot teremt, magyarázta. Megkezdte a tértisztítást. Az inga úgy járt, mint a motolla. Pusi eleinte unalmasnak találta a dolgot, Menyét felvette a kapcsolatot a Szuperegóval, a kollektív tudattal, aztán ide-oda lapozgatott a dossziében, megállt néhány bonyolult táblázatnál, mantrákat mormolt. Kis idő elteltével megjegyezte, hogy Pusi szuicid hajlamai, szüléstől való félelmei nem előzmény nélküliek, hiszen földi létezésének 80%-ában elveszítette gyermekét, illetve öngyilkos lett. Kezdett izgalmassá válni a dolog, ezért rászedte barátját, tudakolja meg az illetékesektől, joga van-e megismerni néhány konkrét esetet. Hátborzongató rémtörténetek kerültek elő, 1500-as évek, Anglia, pap, megesett cselédlány, zabigyerek, kövezés, szenvedő, múlt századbeli művész, generált halálos betegség révén előbbre jutás a ranglétrán, kereszthalál a pogány Római Birodalomban, szűzlányok vére, cselédek gyilkoló kegyetlen várúrnő, árulás, mérgezés, kíntás, cserbenhagyott partnerek. Pusi kezdett eligazodni az összegabalyodott köldökzinór-labirintusban, tehát egyre jobban izgatta a Menyéttel és az anyjával való tisztázatlan, természetellenes viszonya, leginkább azonban a férje álmának megfejtése érdekelt, miszerint a férfi balesetet szenvedett, ám hiába telefonált, nem sikerült elérnie sem az öccsét, sem őt, és amikor hazavánszorgott véresen, intim helyzetben találta a két, számára legfontosabb embert. Azelőtt sosem emlékezett az álmaira. Az inga ismét vadul pörgött, először az évszámot mutatta. 1941. A hely Berlin. Pusi jó módú, német kereskedőcsalád sarja volt, ereiben nemesi vér csörgedezett, a férje imádta, mégsem bizonyított az ágyban, emiatt katonatiszt öccsével csalta, teherbe esett, Dél-Franciaországba menekült kedvesével, nehogy fény derüljön szegényére, megszülte és pöcegödörbe fojtotta ivadékát, majd főbe lőtte magát. Szeretője hazatért Németországba, elkeseredésében belépett az SS-be, a saját emberei ölték meg hazaárulásért, mert nem mészárolt le ártatlan embereket. Menyét elsápadt. Azt mondta, már érti, miért szorult össze a gyomra, amikor meghallotta az esőben a csizmák sarkának ütemes kopogását az ismerősnek tűnő Platz der Republikon, a Reichstag előtt. Pusi megkérdezte, az anyja volt-e az a csecsemő. Az inga igent mutatott.

